

λέρα

λέρα, η, ουσ. [<μσν. λέρα <λερώνω (υποχωρητ.)], η βρομιά, η λίγδα. **1.** άνθρωπος αισχρής διαγωγής, ο παλιάνθρωπος, το μούτρο: «αποφεύγουν τα παιδιά να τον κάνουν παρέα, γιατί είναι μεγάλη λέρα». **2.** άνθρωπος πονηρός και αδίστακτος, επικίνδυνος, το μούτρο: «πρόσεχε τον τύπο που κάνεις παρέα, γιατί είναι μεγάλη λέρα». (Τραγούδι: κι από δίπλα, πιο δίπλα κάτι **λέρες** παλιές, να μου κάνουνε τρίπλα να μου ρίχνουν θηλιές). Σε όλες τις εκφράσεις σχεδόν πάντα συνοδεύεται με χειρονομία με το δείκτη και τον αντίχειρα να τσιμπάνε ελαφρά το ρούχο μας στο ύψος του στήθους και να το τινάζουν όσο διαρκεί η έκφραση, ή συνοδεύεται από αποτρεπτικό τίναγμα της παλάμης με την έννοια της προειδοποίησης «απομακρύνσου, μακριά από αυτόν». **3.** προσφώνηση σε οικείο πρόσωπο με χαϊδευτική, ειρωνική ή υποτιμητική διάθεση: «πώς από δω, ρε λέρα! || έλα δω, ρε λέρα, πού κοπροσκύλιαζες όλο το βράδυ!».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας